

Нападима на митрополита Амфилохија придружио се и Вулин. Најпознатији гремлин у руководству Србије, који за врхунац свог животног успјеха, вјероватно сматра то што се зове исто као господар којег патолошки обожава. Неко је једном написао у коментару на мом профилу, за Вулина да је “Голум” (из “Lord of the Rings”). И ова аналогија се комотно може усвојити, између осталог и зато што вулин према Вучићу има однос као Голум према прстену: *My precious!* Лако је замислити овог карикатуралног лика, како то изговара док држи Вучићеву фотографију, и љубоморно јурца очима око себе, гледајући да ли Ђурић и Михајловићка вребају негдје у близини да му отму фотографију Драгоцјеног.

Да ли незадовољан реакцијама малог Ђурића и велике Михајловићке, или уплашен да су им реакције задовољиле заједничког господара, вулин је засукао рукаве и јурнуо на Пинк, ријешен да пружи - најгоре што може. И у томе је успио. На почетку, вулин каже: “Увијек имате Србе који налазе оправдања за усташке злочине, шиптарске злочине, њемачке злочине и политику Мила Ђукановића”. Да, таквих Срба има увијек и у сваком времену, а има их и у садашњој владајућој гарнитурџи Србије. Има их на челним државним и градским позицијама, на којима настављају све оно што су започели, како то дио јавности каже “у ери жутих”. Има и оних који су крајем деведесетих политичко уточиште и финансијско укрепљење налазили управо код Мила Ђукановића. А ко од њих није добио удобну фотељу, јесте све остало - тв екран, столицу, микрофон и наравно паре - да редовно оправдава сваки злочин над Србима и да због тога има престижно мјесто у многим београдским медијима и кружоцима. Па чак и на српским државним

универзитетима. Ми их у ЦГ знамо, јер неријетко гостују овамо, кад је год потребно за рачун ДПС-а, пружити допринос антисрпској хистерији у Монтенегру. Што се односа митрополита према злочинима над Србима тиче, сваки је одговор излишан. Излишан, јер је познат и вулину. Зна он добро ко је вазда био и прва и последња линија одбране, ко је увијек и свуда - био са својим народом. Зна вулин то добро, јер је гледао митрополита на телевизији и деведесетих, док је уз кока -колу и кокице у фотељи пратио српски рат и мир.

За разлику од Селаковића који је нападе на митрополита преписивао од монтенегринских дактилографа, вулин је имао своје. Богатећи свој брлог од изјава, вулин каже да од “поглавара СПЦ у Црној Гори, имате само нападе на Србију”. Ова изјава била би опасна, да није двије, временски доказане и необориве чињенице. Прва је, да митрополит никад ниједном ријечју није напао Србију, и то свако у Србији зна. А други разлог зашто изјава није опасна је тај - што долази од вулина, којем је Србија - Вучић, односно којем је Вучић изнад Србије, а Вучићево расположење му је - дефиниција српства. Логично је питање, зашто се поводом свега није огласио Вучић, него његови кербери. Но, у вулиновом случају, питање не стоји, јер је он прије самог Вучића - говорио о “разграничењу” односно заговарао сецесију, директно кршећи на тај начин Устав своје државе. У осталим изјавама вулин није полемисао са оним што је митрополит рекао, већ са оним што није рекао. Приписао је Амфилохију гомилицу изјава које никада није рекао, јер са оним што јесте рекао - вулин да полемисе нити умије, нити зна. Због тога га се, макар на моменте, стиди и сам Вучић.

На крају, митрополит Амфилохије никога није оклеветао. Није коментарисао нешто што није урађено, већ је коментарисао нешто што јесте речено. А сходно столицу на којој сједи, и особито у односу на све што је урадио, а урадио је више него многи политичари и државници, он на то има право. Много веће него што има некакав вулин, макар се стотину пута називао министром одбране. Уосталом, за њега се не може казати да је носилац функције министра одбране, јер он није носилац функције - функција носи њега. И није јој лако, сигурно, док је незнавено и срдито јаше један вулин, налазећи у њој издувни вентил за све своје фрустрације. То вам је као да ратног хероја, по старе дане, на улици јаше поприличан комад ортодоксне политичке будале.

Но, ако као министар одбране Србију не може да одбрани од Шиптара и од себе, може да учини нешто друго. Она застава која се синоћ у Анкари захваљујући сјајним одбојкашицама Србије, уз интонирање химне "Боже правде" уздизала изнад застава Италије и Турске, неријетко служи разноразним гологузим старлетима да је простру на под, да изводе стриптиз на њој у тв ријалити програмима. Могао би вулин, да уђе у ријалити и као министар одбране - макар подигне ту славну заставу са пода. А вјерујем да би га гледаоци, независно од тога, у сваком ријалитију, врло радо задржали.

Да их забавља одатле, него са функције министра одбране - и прикладније је, и поштеније је.

(Фејсбук страница Луке Радоњића)